

Ὁρθοδοξία

«Τίς κοινωνία φωτι

πρὸς σκότος;»

καὶ Αἵρεσις

Ἡ Ἱεραποστολὴ Νέα Ζωὴ¹

Μιὰ ἀκόμη νέα Αἵρεση στὴν Ἑλλάδα

*Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργόπουλου,
Λέκτορος Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.²*

Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΝΕΑ ΖΩΗ (New Life Mission) εἶναι μία νεοφανῆς Αἵρεση ποὺ δημιουργήθηκε στὴ Νότια Κορέα ἀπὸ τὸν Paul C. Jong, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ ἰδρυτὴς τῆς αὐτονομήθηκε ἀπὸ τὸν χῶρο τῶν Προτεσταντικῶν Ἱεραποστολῶν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, μὲ τὸν ὁποῖο εἶχε συσχετιστεῖ.

Παρουσιάζεται ὡς ἀδογματιστὴ χριστιανικὴ κίνηση, μὲ ἐπίσημη ἔδρα στὴν Σεοῦλ τῆς Νότιας Κορέας καὶ μὲ παρακλάδια σὲ διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου, ποὺ ὡς σκοπὸ ἔχει νὰ κηρύξει τὸ ἀληθινὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἀναγέννησης ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος. Ἕνας μικρὸς πυρήνας τῆς ἐν λόγῳ αἰρέσεως δραστηριοποιεῖται καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Βασικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ἐν λόγῳ νεοφανοῦς αἰρέσεως εἶναι ἡ ἐχθρική τοποθέτησή της ἀπέναντι σὲ ὅλες τὶς ἄλλες χριστιανικὲς ὁμολογίες. Διαβάζουμε σχετικὰ σὲ ἑλληνικὸ ἔντυπο τῆς αἰρέσεως: «Ὁ Χριστιανισμὸς σήμερα ἔχει ὑποβιβαστεῖ σὲ μία κοσμικὴ θρησκεία τοῦ Δόγματος τῆς Δικαίωσης καὶ τοῦ Δόγματος τοῦ Ἀγιασμοῦ. Αὐτὴ ἡ θρησκεία εἶναι ὅπως ἡ “μεγάλὴ πόρνη” στὴ Βίβλο».

Ἡ ἐχθρική στάση τῆς ἐν λόγῳ κίνησης ἀπέναντι σὲ τὶς ἄλλες προτεσταντικὲς αἰρετικὲς ὁμολογίες σχετίζεται μὲ τὴν περίεργη, κακόδοξη καὶ ριζικῶς διαφορετικὴ κατανόηση τῆς δικαίωσης τοῦ ἁμαρτωλοῦ ποὺ διδάσκει ἡ ἐν λόγῳ αἵρεση καὶ ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῶν πλανῶν της, μὲ τὶς ἀντιλήψεις περὶ δικαιοσύνης τῶν ἄλλων προτεσταντικῶν ὁμολογιῶν.

Μαζὶ μὲ τὶς συνήθειες προτεσταντικὲς κακοδοξίες, βασικὸ δόγμα τῆς αἰρέσεως Ἱεραποστολὴ Νέα Ζωὴ (New Life Mission) ἀποτελεῖ ἡ ἀντίληψή της, ὅτι ὁ Σταυρικὸς θάνατος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ Ἀνάστασή

του δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Τί σώζει τὸν ἄνθρωπο; Κατὰ τὴν αἵρεση, ἡ ἀναγέννηση ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος. Σὲ τί συνίσταται αὐτὴ ἡ ἀναγέννηση; Ἡ Ἱεραποστολὴ Νέα Ζωὴ ἀπαντᾷ στὴν τεράστια σημασία ποὺ εἶχε ἡ βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Κατὰ τὴν κίνηση, τὸ «ὑδωρ» στὴ Βίβλο ταυτίζεται μὲ τὸ βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ, λέγει ἡ αἵρεση, ἀφαίρεσε τὶς ἁμαρτίες τῆς ἀνθρωπότητας. Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἀντιπρόσωπος ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας.

Ὁ Πρόδρομος, κατὰ τὴ στιγμή τῆς Βάπτισμας τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἀνθρώπων, σὲ ἀντιστοιχία μὲ τελετουργικὲς πρακτικὲς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (π.χ. Ἀποδιοπομπαῖος Τράγος, Λευϊτ. 16, 20-28), τοῦ μεταβίβασε κατὰ τὴ βάπτισμα τὶς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων, τὶς ὁποῖες πλήρωσε ὁ Χριστὸς στὸ Σταυρό. Γι' αὐτὸ τὸ βάρος τῆς σωτηρίας δὲν ἔγκειται στὸ σταυρό, ἀλλὰ στὴ βάπτισμα. Κατὰ τὶς ἀντιλήψεις τῆς αἵρέσεως, ὅποιος δὲν πιστεύει στὸ βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως αὐτὴ τὸ κατανοεῖ, θὰ καταστραφεῖ. Ὅλες οἱ ἄλλες «ἐκκλησίες» δὲν κηρύττουν ὀρθῶς καὶ πλήρως τὸ Εὐαγγέλιο, γιὰ τὸ δὲν διδάσκουν τὴ σωτηριώδη σημασία τοῦ βαπτίσματος τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ εἶναι ἀδιάφορο τὸ πόσο καλὰ ἀποδέχονται τὸ Χριστό.

Κατὰ τὸν ἰδρυτὴ τῆς ἐν λόγῳ αἵρέσεως, ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία παγιδεύτηκε ἀπὸ τὸ διάβολο, τροποποίησε τὸ ἀρχικὸ Εὐαγγέλιο, καθὼς ἀφαίρεσε ἀπὸ τὴ διδασκαλία τὸ «εὐαγγέλιο τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ αἵματος» ποὺ σήμερα κηρύττει ἡ ὀργάνωσή του. Κατὰ τὴν αἵρεση, μετὰ τὸ διάταγμα τῶν Μεδιολάνων ἀρχίζουν οἱ «σκοτεινοὶ αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ».

Μία ἀκόμη περίεργη καὶ κακόδοξη ἀντίληψη τῆς αἵρέσεως «Ἱεραποστολὴ Νέα Ζωὴ» εἶναι οἱ ἀντιλήψεις τῆς περὶ ἁμαρτίας. Κατὰ τὴν αἵρεση, μετὰ τὴν πίστη καὶ τὴν ἀναγέννηση ποὺ ἐπιτυγχάνεται ὀρθῶς μόνο ἀπ' αὐτὴν, ἀφοῦ οἱ ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων μεταβιβάστηκαν στὸν Ἰησοῦ, κανένας δὲν εἶναι ἁμαρτωλός, ἀλλὰ δίκαιος. Κάθε θεώρηση τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸ βάπτισμα ὡς ἁμαρτωλοῦ, κατὰ τὴν αἵρεση εἶναι «προσβολὴ πρὸς τὸ Θεό».

Τὸ δικό μας τελικὸ σχόλιο θὰ εἶναι μία μόνο ἐπισήμανση. Καὶ ἡ ἐν λόγῳ αἵρεση, ὅπως ἀκριβῶς ὅλες οἱ αἵρέσεις, προσπαθεῖ νὰ ἀκυρώσει τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, ἀντικαθιστώντας το μὲ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίες ἀνθρώπων. Καὶ τὸ πιὸ τραγικὸ, ἡ προσπάθεια αὐτὴ γίνεται πάντα στὸ ὄνομα δῆθεν τῆς ἀλήθειας.

1. Περιοδικό «**Εφημέριος**», Ιούλιος-Αύγουστος 2010, σελ. 16-17.

2. Για τη σύνταξη του παρόντος άρθρου βασιστήκαμε στα κάτωθι έργα του ιδρυτή της οργάνωσης Paul C. Jong. : α) *‘Ο Κύριός μας ποῦ γίνεται ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ* (1), 2002. β) *Ἔχεις ἀναγεννηθῆ πραγματικὰ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος;* 2002.